

Denne fine, højest relevante, og meget kærdkomne bog handler om, hvorfor det er vigtigt at sundhedspersonale taler med klienter/patienter om seksualitet. Den handler også om, hvorfor det nogle gange kan være svært, og den tilbyder heldigvis konkrete forslag til, hvordan man kan gribe det an, hvis man er usikker, men gerne vil.

Forfatteren formår på en meget lettilgængelig og saglig måde at sige noget om, hvad klinisk sexologi er, og hvilken rolle seksualitet kan spille i et menneskers livskvalitet helt overordnet. Hun gør også sit for at tage livet af nogle af de mange myter, der omkranser seksualitet og normalitet, og alene dette aspekt er en fornøjelse at læse. Jeg måtte tage mig selv i ind imellem at sidde og nikke og være på nippet til at sige "amen" (og jeg er ikke religiøs). Det er så dejligt at læse noget, der ikke har fokus på, hvad der er normalt, rigtigt og forkert, men derimod på hvad der er rigtigt og vigtigt for den enkelte.

Man er ikke i tvivl om, når man læser bogen, at her er en fagperson med en solid viden og erfaring, og teksten er krydret både med helt aktuelle henvisninger til faglitteratur, der giver læseren mulighed for at søge yderligere oplysninger og fordybe sig i forskellige temaer samt med små citater fra sangtekster.

Der er bogen igennem små bokse med SSA-øvelser (Sexual Self Acknowledgment), som kan laves individuelt. Dette er en mulighed for den enkelte til at udforske egne holdninger og erfaringer for at den vej at blive klogere på, hvad der kunne spænde ben i evt. professionelle samtaler om sex. Forfatteren udfordrer løbende læseren, både som fag- og privatperson, og opfordrer til refleksion af egne fordomme og forestillinger omkring seksualitet, normalitet og forskellig seksuel praksis. Dette er utrolig vigtigt at have arbejdet med, inden man giver sig i kast med at tale med andre om deres seksualitet.

Forfatteren sætter fokus på, at seksualitet som tema kan/bør indgå i sundhedsfaglige samtaler, og at det ikke nødvendigvis kræver en sexologisk uddannelse at tage det op. For eksempel kan det siges at ligge implicit i det, vi som psykologer beskæftiger os med allerede. Der spørges også til, hvorfor dette område egentlig ikke får mere opmærksomhed i vores fagfelt, ikke mindst på uddannelserne, en undren, som jeg deler.

Det er naturligvis ikke sådan, at alle uden videre kan give sig i kast med sexologisk behandling, men alle kan spørge til det og evt. hjælpe med at få henvist videre ved behov. Pointen er, at vigtig viden kan gå tabt i et problematikker, klienten/patienten præsenterer, hvis dette aspekt ikke inddrages, og det er, understreger hun, behandlerens ansvar at spørge ind til dette, ikke klientens. Forfatterens ærinde er dermed at skubbe lidt til den berøringsangst, den enkelte fagperson (eller faggruppe) måtte have, og samtidig give konkrete anvisninger til, hvad man kan gøre for at komme i gang med at spørge ind til seksualiteten.

Hvis jeg kunne bestemme, skulle denne bog fra i dag af indgå som obligatorisk pensum på alle sundhedsfaglige uddannelser. Fra psykologstudiet til sosu-uddannelsen. Alle andre KAN såmænd også have gavn af at læse den, tænker jeg, men alt sundhedspersonale SKAL læse den, synes jeg.

Det er en utrolig velskrevet bog, som på samme tid formår at være fagligt velfunderet og meget let at læse og forstå. Jeg er meget imponeret af forfatterens evne til at formidle væsentlige og (nogle gange) komplicerede temaer på så lettilgængelig en måde, i et sprog og en form, der på en gang oplyser og tager læseren i hånden. Det bio-psyko-sociale perspektiv understreges og eksemplificeres på smukkeste vis, og behovet for tværfaglig tænkning og samarbejde ligeså. Min varmeste anbefaling af denne bog!

